

Chia Sẻ Về Ngài

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Ma-thi-ơ 28:18–20, 2 Phi-e-rơ 3:18, 1 Phi-e-rơ 3:8–15, Ô-sê 7, Xa-cha-ri 10.*

CÂU GỐC: “**Chúa Giê-hô-va đã ban cho ta cái lưỡi của người được dạy dỗ, hầu cho ta biết dùng lời nói nâng đỡ kẻ mệt mỏi. Ngài đánh thức ta mỗi buổi sớm mai, đánh thức tai ta để nghe lời Ngài dạy, như học trò vậy**” (*Ê-sai 50:4*).

Đó là một buổi sáng Sa-bát bận rộn đối với Mục sư G. Ông thức dậy sớm, chuẩn bị cho cả Trường Sa-bát lẫn bài giảng, và buổi chiều ông còn phải lo cho chương trình truyền giảng. Ông chụp lấy chìa khóa, chạy vội ra cửa, và phóng đi.

Ông lái xe xuyên qua dòng xe cộ đông đúc, bực bội vì có quá nhiều người ra đường vào sáng thứ Bảy, có thể ông sẽ bị trễ giờ đến nhà thờ. Họ đi đâu vậy? Rồi bất ngờ, một chiếc xe cắt ngang đầu xe ông. Ông đạp thắng gấp, giờ nắm tay lên trong sự giận dữ, la hét với người lái xe kia.

Cuối cùng, Mục sư G. cũng đến nhà thờ. Khi đứng lên dạy bài học, mắt ông nhìn khắp lớp và dừng lại nơi một gương mặt quen quen: chính là người lái chiếc xe mà ông đã nổi giận 20 phút trước đó.

Sau đó, khi một tín hữu trong hội thánh giới thiệu người lái xe ấy không phải là người Cơ Đốc Phục Lâm, anh đến thăm thân nhân. Mục sư G. lại một lần nữa nhận ra rằng mọi sự tiếp xúc, dù với người quen hay người lạ, đều phải bày tỏ tình yêu từ mối tương giao bền chặt với Chúa. Bạn không bao giờ biết được những hành động của mình có thể ảnh hưởng đến người khác như thế nào.

Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát ngày 20 Tháng 6.

Từ Sự Dư Dật

Đọc Đại Sứ Mạng trong Ma-thi-ơ 28:18–20. Hãy ghi xuống những sứ điệp khác nhau của Chúa Giê-su khi Ngài phán “mọi” hoặc “luôn luôn” (trong tiếng Hy Lạp đều là cùng một từ *pas*).

Chúa Giê-su giao cho chúng ta một mệnh lệnh phải chia sẻ sứ điệp của Ngài cho thế giới: “Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân.” Sứ mạng của Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm là phải môn đồ hóa, để những môn đồ ấy tiếp tục công việc môn đồ hóa. Bằng cách đó, tất cả chúng ta đều rao truyền phúc âm đời đời và sứ điệp ba thiên sứ (*Khải huyền 14:6–12*) để chuẩn bị thế giới cho sự tái lâm của Chúa Giê-su.

Bất kỳ ai đã nhận được đời sống mới trong Đấng Christ đều được kêu gọi đi làm chứng. Thế nhưng, người ta nghĩ việc làm chứng là điều mình không thể làm hoặc không muốn làm. Có thể bạn cho rằng đó là việc khó khăn, mình không thể làm được, nên từ chối.

Tuy nhiên, sự làm chứng thật thường là kết quả của việc tận mắt chứng kiến điều Đức Chúa Trời đang làm trong đời sống mình, thấy được đời sống mình tăng trưởng trong Ngài, rồi đơn giản chia sẻ kinh nghiệm đó với người khác. Đức Chúa Trời thật tốt lành, việc Ngài cứu chuộc chúng ta chính là tin mừng lớn nhất mà thế gian này có thể nghe. Có tin tức nào tốt lành hơn tin này không? Chúng ta không thể và cũng không nên im lặng!

Mặc dù các môn đồ trong hội thánh đầu tiên không được đào tạo trong các trường lớp hay có tài hùng biện, nhưng chúng ta vẫn có thể học từ họ.

Đọc Công vụ 1:8 và Công vụ 4:13. Việc làm chứng trong hội thánh đầu tiên như thế nào? Phi-e-rơ và Giăng đã có ảnh hưởng gì trên những người nghe họ làm chứng?

Phi-e-rơ và Giăng tiếp tục tuyên bố, “Vì, về phần chúng tôi, không có thể chẳng nói về những điều mình đã thấy và nghe” (*Công vụ 4:20*). “Hai người từng ở với Chúa Giê-su” (*xem Công vụ 4:13*), và họ được thôi thúc để chia sẻ. Thánh Linh ban cho họ sự dạn dĩ và quyền năng thuyết phục trong lời nói.

Ngay bây giờ, hãy dành ít phút để cầu nguyện. Xin Chúa ban cho bạn lòng can đảm để chia sẻ về Ngài với những người Ngài đặt để trong đời sống bạn. Xin Ngài ban cho sự khôn ngoan để biết khi nào nên chia sẻ và nên nói gì. Đọc 1 Giăng 4:7–11 và cầu xin có được tình yêu thương ấy.

Không Ép Buộc, Nhưng Đây Quyền Năng

Bạn có bao giờ thắc mắc làm sao Chúa Giê-su có thể duy trì sức lực trong việc chữa lành, an ủi, rao giảng, và dạy dỗ rất nhiều người hết ngày này qua ngày khác không? Chúng ta được cho biết rằng “khi Ngài thấy đám đông, thì động lòng thương xót, vì họ cùng khốn khổ và tan lạc như chiên không có kẻ chăn” (*Ma-thi-ơ 9:36*). Chính tình yêu và lòng thương xót của Chúa Giê-su đối với nhân loại đã thôi thúc Ngài làm. Cũng vậy, tình yêu của Đức Chúa Trời ở trong chúng ta phải thôi thúc chúng ta gánh lấy trách nhiệm dẫn dắt các linh hồn đến với Ngài và lẽ thật của Ngài (*2 Cô-rinh-tô 5:14*). Hãy như Giê-rê-mi đã nói, “Nếu tôi nói: Tôi sẽ chẳng nói đến Ngài nữa; tôi sẽ chẳng nhân danh Ngài mà nói nữa, thì trong lòng tôi như lửa đốt cháy, bực kín trong xương tôi, và tôi mệt mỏi vì nín lặng, không chịu được nữa” (*Giê-rê-mi 20:9*).

Tuy nhiên, khi chúng ta chia sẻ về Đức Chúa Trời với người khác, chúng ta không bao giờ nên ép buộc họ chấp nhận Đức Chúa Trời hoặc lẽ thật của Kinh Thánh. Sự cưỡng ép đi ngược lại bản tính Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời không ép A-đam và Ê-va phải tránh xa cây biết điều thiện và điều ác (*Sáng thế Ký 2:16, 17*). Ngài không ép người ta vào tàu để được cứu khỏi trận Nước Lụt (*Sáng thế Ký 7:1*). Ngài không ép dân Y-sơ-ra-ên phải ở lại trong giao ước của họ với Ngài (*Phục truyền Luật lệ Ký 4:29-31*). Trái lại, Ngài đáp ứng nhu cầu của họ (*Ma-thi-ơ 4:23-25*) rồi mời họ theo Ngài. Chúa Giê-su không bao giờ ép ai theo Ngài hoặc lẽ thật của Ngài, nhưng Ngài cũng không bao giờ từ bỏ chúng ta (*Ma-thi-ơ 23:37*).

Khi làm chứng, cách tiếp cận của chúng ta phải luôn phản chiếu cách tiếp cận của Chúa Giê-su. Ellen G. White viết, “Việc ép người ta tiếp nhận Ngài không thuộc về sứ mạng của Đấng Christ. Sa-tan, và những người đi theo tinh thần của nó, mới tìm cách ép buộc con người. . . Không có bằng chứng nào cho thấy chúng ta mang tinh thần của Sa-tan rõ ràng hơn là thái độ muốn làm tổn thương và hủy hoại những người không đánh giá cao công việc của chúng ta, hoặc những người hành động trái với ý muốn của chúng ta.”—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 487

Chúng ta phải để chính mình trở thành ống dẫn cho sự phục vụ của Đức Chúa Trời. Chúng ta sống trong một thế giới ghét lẽ thật, nhưng đừng để điều đó ngăn cản chúng ta chia sẻ lẽ thật bằng tình yêu thương. Hãy nhớ rằng lời chứng cá nhân thường có sức thuyết phục lớn nhất, đặc biệt là trong giai đoạn đầu của việc làm chứng (*Khải huyền 12:11*).

Đọc 2 Phi-e-rơ 3:18. Bạn đang tăng trưởng trong ân điển và sự hiểu biết như thế nào? Điều đó bày tỏ ra sao trong những tương tác của bạn với những người xung quanh?

Làm Chứng Về Chúa

Câu hỏi dành cho mỗi chúng ta là: Bạn đang chia sẻ Chúa Giê-su với ai—người đưa thư, nhân viên bán hàng, hay một người bạn gặp hằng ngày khi ra ngoài đi bộ? Đức Chúa Trời kêu gọi mọi tín hữu cộng tác với Ngài trong công việc này, và Ngài hứa ban cho bạn “cái lưỡi của người được dạy dỗ, hầu cho [bạn] biết dùng lời nói nâng đỡ kẻ mệt mỏi” (*Ê-sai 50:4*). Một Cơ Đốc nhân phải luôn sẵn sàng để trả lời về đức tin và niềm hy vọng trong chúng ta (*1 Phi-e-rơ 3:15*).

Đọc 1 Phi-e-rơ 3:8–15. Lời Chúa đang phán gì với chúng ta trong những câu này?

Sau đây là một số gợi ý đơn giản cần ghi nhớ khi bạn suy nghĩ cách chia sẻ Chúa Giê-su với người khác:

- Hãy làm quen và xây dựng tình bạn theo thời gian. Sự ấm áp, tử tế, và quan tâm chân thành của bạn đối với họ (một đời sống “đáng mến”) sẽ giúp họ đến với Chúa. (Một số người gọi đây là “chúng đạo qua tình bạn.”)
- Cầu xin Thánh Linh hành động trên tấm lòng người ấy. Cầu xin những cơ hội thích hợp để tương tác với họ.
- Nói một cách tự nhiên về những kinh nghiệm đức tin của bạn hoặc đề nghị cầu nguyện cho họ. Hãy xin Chúa ban cho bạn sự dạn dĩ cũng như sự mềm mại trong khi tiếp cận.
- Tìm cách kết nối người bạn mới ấy với những tín hữu trong hội thánh, để bạn ấy có thể cảm nhận sự quan tâm của hội thánh. Một buổi học Kinh Thánh trong nhóm nhỏ là một bước tiếp theo rất tốt.
- Hãy cầu nguyện về những nhu cầu hoặc câu hỏi cụ thể mà người bạn mới có thể có, và tìm cơ hội cho họ thấy Kinh Thánh đem lại sự yên ủi, lời khuyên, và sự hướng dẫn trong đời sống như thế nào. Lúc đầu, bạn có thể chỉ chia sẻ một lời hứa trong Kinh Thánh hoặc trả lời một câu hỏi; điều đó sẽ mở cánh cửa cho những cuộc trò chuyện sâu hơn. Cũng hãy cầu nguyện cho những điều ấy.
- Sẽ đến lúc bạn muốn hỏi xem bạn ấy có muốn bước thêm một bước nữa không (học Kinh Thánh và cuối cùng là báp-têm). Đừng vội vàng trong những bước ấy nhưng cũng đừng chậm trễ. Hãy cầu nguyện về điều này.
- Hành động của chúng ta phải bày tỏ chúng ta thuộc về ai. Cách chúng ta đối xử với người khác trong đời sống sẽ nói lên rất nhiều điều. Khi tính cách chúng ta được uốn nắn giống như Ngài (được thánh hóa), thì sẽ thu hút mọi người đến cùng Ngài.

Đứa Con Sai Lạc

Nhiều người biết rõ nỗi đau và sự tan nát của việc có một đứa con—dù đã được nuôi dưỡng trong một gia đình tin Chúa vững mạnh—lại chọn bước đi xa khỏi mối tương giao với Chúa.

Êp-ra-im, là một phần trong dân được chọn của Đức Chúa Trời, đã lạc xa Chúa. Ô-sê 4:17 và Ô-sê 7 cho chúng ta biết gì về tội lỗi của Êp-ra-im?

Hơn nữa, chúng ta đọc thấy Ra-chên, bà nội của Êp-ra-im, được mô tả cách ẩn dụ là đang khóc than vì Êp-ra-im đã bước xa khỏi mối tương giao với Chúa (*Giê-rê-mi 31:15*). Chúa đáp lại nỗi buồn của bà bằng những lời này trong *Giê-rê-mi 31:16, 17*: “Hãy nín tiếng người, đừng than khóc, mắt người đừng sa lụy, vì công việc của người sẽ được thưởng; chúng nó sẽ trở về từ xứ kẻ thù, Đức Giê-hô-va phán vậy. Đức Giê-hô-va phán: Sẽ có sự trông mong cho kỳ sau rốt của người; con cái người sẽ trở về bờ cõi mình.”

Thay vì khóc than về đứa con lầm lạc của mình, Ra-chên được bảo phải có hy vọng. Giê-rê-mi còn cho chúng ta biết điều gì nữa? Đọc Giê-rê-mi 31:18, 19.

Qua câu chuyện của Êp-ra-im, chúng ta học được rằng luôn luôn có hy vọng, vì Đức Chúa Trời không bỏ cuộc. Dù Ngài quở trách dân lầm lạc của Ngài hết lần này đến lần khác, lòng thương xót của Đức Chúa Trời vẫn không bao giờ dứt, và sứ điệp của Ngài trong chương này vẫn tiếp tục (*xem Giê-rê-mi 31:20*).

Chúng ta có thể cảm thấy đau đớn, thất vọng, thậm chí nói lời tiêu cực về những người thân yêu đã rời khỏi mối tương giao với Chúa. Thế nhưng, Đức Chúa Trời nhắc chúng ta rằng Ngài không hề quên đứa con đi lạc. Những ý nghĩ của Đức Chúa Trời dành cho người ấy không phải là thoáng qua, nhưng là chân thành và sâu sắc. Ngài mong họ trở về cùng Ngài, và lòng thương xót của Ngài thật lớn lao.

Việc biết rằng đây là cách Đức Chúa Trời đáp lại nỗi đau của Ra-chên vì sự lầm lạc của Êp-ra-im khiến bạn cảm thấy thế nào về những người bạn biết đã rời khỏi mối tương giao với Chúa? Điều này thách thức hoặc khích lệ bạn ra sao?

Đưa Họ Trở Về

Tất cả chúng ta đều từng có những lúc yếu đuối trên bước đường đi với Chúa—thời kỳ mà lòng mình xao lãng hoặc nguội lạnh quá lâu. Điều gì đã đem bạn trở lại trong mối tương giao bền chặt với Ngài?

Xa-cha-ri 10 chia sẻ một vài sứ điệp rất đẹp về việc Đức Chúa Trời đem dân Ngài trở lại cùng Ngài. Hãy đọc chậm rãi chương này ngay bây giờ và ghi nhận những sứ điệp chính.

Thật sự, biết cách liên lạc và tương tác với một người thân yêu đã xa rời khỏi mối tương giao với Chúa đó là một thách thức. Bạn có thể tự hỏi mọi việc đã có thể diễn ra như thế nào để có một kết quả khác; bạn có thể tự hỏi giờ đây nên cư xử với họ ra sao khi họ đã có một thế giới quan khác. Những suy nghĩ ấy sẽ luôn ảnh hưởng đến cách bạn đối xử với người thân của mình, vì vậy một đời sống dành nhiều thời gian cá nhân với Chúa là vô cùng quan trọng.

Chúng đạo qua đời sống bạn—hành động, lời nói, và những lời cầu nguyện của bạn cho người phối ngẫu hoặc đứa con đã bước xa khỏi Đức Chúa Trời—có thể thay đổi mạnh mẽ đời sống và tương lai của họ. (Hãy đọc Lu-ca 22:31, 32 và Giăng 21:15–17 để thấy những lời cầu nguyện của Chúa Giê-su cho Phi-e-rơ đã thay đổi tương lai của ông như thế nào.) Hãy phó thác cho Đức Chúa Trời mọi nỗi buồn, sự phán xét hoặc sự kết tội mà bạn có thể có đối với họ, và thay vào đó hãy xin Ngài thay thế những cảm xúc ấy bằng tình yêu mà chỉ mình Ngài có thể ban cho. Hãy nhớ rằng: ‘Không có ảnh hưởng nào bao quanh tâm hồn con người, có quyền lực mạnh mẽ như ảnh hưởng của một đời sống vị tha. Luận chứng mạnh mẽ nhất ủng hộ cho phúc âm là một Cơ Đốc nhân đầy yêu thương và đáng mến.’—Ellen G. White, *The Ministry of Healing*, tr. 470.

Qua gương mẫu của một đời sống kiên định hướng người khác đến với Đấng Christ, những người đã từ chối Đấng Christ sẽ thấy nơi chúng ta một điều gì đó chỉ có thể đến từ Đức Chúa Trời. Họ sẽ thấy một sự bình an vượt quá sự hiểu biết, một tình yêu không bao giờ buông bỏ, và một hy vọng luôn tin cậy bất chấp mọi nghịch cảnh. Tình yêu của Đức Chúa Trời dành cho chúng ta và cho những người thân yêu của chúng ta không bao giờ lay chuyển. Chúng ta có thể chia sẻ tình yêu ấy cho những người xung quanh.

Ê-phê-sô 3:17–19 khích lệ chúng ta làm gì?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: “Dẫu người ta có tuyên bố như thế nào đi nữa, thì không ai có tình yêu thương chân thật đối với Đức Chúa Trời nếu không có tình yêu thương vị tha đối với anh em mình. Nhưng nếu *gắng gượng* để yêu người khác thì chúng ta không bao giờ có tình yêu thương vị tha. Điều cần thiết là tình yêu thương của Đấng Christ ngự trong lòng. Khi bản ngã được hòa vào trong Đấng Christ, tình yêu thương sẽ tự nhiên tuôn trào.”—Ellen G. White, *Christ’s Object Lessons*, tr. 384.

“Những người tích cực nhất trong việc trung tín, sốt sắng trong công việc chinh phục linh hồn cho Đấng Christ, là những người được phát triển nhiều nhất về đời sống thuộc linh và sự tận hiến.”—Ellen G. White, *Evangelism*, tr. 356.

“Sức mạnh để chống lại điều ác đạt được kết quả tốt nhất là phục vụ tích cực.”—Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 105.

“Để bước vào sự vui mừng của Ngài—niềm vui thấy các linh hồn được cứu bởi sự hy sinh của Ngài—chúng ta phải dự phần vào chương trình cứu rỗi của Ngài.”—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 142.

“Những người từ chối đặc ân thông công với Đấng Christ trong sự phục vụ, tức là từ chối sự huấn luyện duy nhất để dự phần trong vinh quang của Ngài.”—Ellen G. White, *Education*, tr. 264.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Tại sao tình yêu thương lại là nền tảng và cần thiết cho bất kỳ việc chứng đạo hiệu quả nào?
2. Khi nào bạn thấy điều này là đúng: việc chinh phục linh hồn phải gắn liền với đời sống bước đi cách sống động với Chúa?
3. Cần phải có một nền tảng hay sự hiểu biết căn bản nào để chia sẻ Đức Chúa Trời với người khác không? Nếu có, điều đó là gì?
4. Khi hướng dẫn học Kinh Thánh cho một người chưa tin, bạn sẽ bắt đầu từ đâu? Trọng tâm ban đầu của bạn là gì: chứng minh một số giáo lý, hay nói về Chúa Giê-su?
5. Hãy hát hoặc lắng nghe lời của thánh ca “Được Cứu!” (*Thanh Ca Cơ Đốc số 293*) và suy ngẫm về cách bạn đang rao truyền điều ấy.